

MINISTER INFRASTRUKTURY

Warszawa, dnia 14 czerwca 2011 r.

Nr Łt3d-0701-2/11

Doc: 1122885

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 15.06.11.

nr 3112 podpis *Borusewicz*

p. J. Kwieciński
Dziennik Senacki
16.06.11
9853 podpis *M*
Senat *Rzecznik* *Senatu RP*

Bohdan Borusewicz

Marszałek Senatu RP

w odpowiedzi na wspólne oświadczenie, złożone przez senatora Eryka Smulewicza oraz senatora Kazimierza Kleina podczas 76. posiedzenia Senatu RP w dniu 12 maja 2011 r., które przesłane zostało do Ministra Infrastruktury pismem nr BPS/DSK-043-3684/11 z dnia 17 maja 2011 r. pragnę przekazać poniższe wyjaśnienia.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko¹ (Dz. U. z 2010 r. Nr 213, poz. 1397), dalej jako *Roś*, wydanym na podstawie art. 60 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.), dalej jako *Uuiś*, do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się instalacje radiokomunikacyjne, z wyłączeniem radiolinii, które emitują pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300 000 MHz, w których równoważna moc promieniowana izotropowo wyznaczona dla pojedynczej anteny wynosi nie mniej niż wskazane w tym rozporządzeniu wartości².

¹ Stanowiącego implementację dyrektywy 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidująca udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzenia niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniająca w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (Dz. Urz. UE L z 25.06.2003 r. Nr 156 poz. 17) i Dyrektywy Rady z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne 85/337/EWG (Dz. Urz. UE L z 5.07.1985 r. Nr 175 poz. 40).

² Przy czym równoważną moc promieniowaną izotropowo wyznacza się dla pojedynczej anteny także w przypadku, gdy na terenie tego samego zakładu lub obiektu znajduje się realizowana lub zrealizowana inna instalacja radiokomunikacyjna, radionawigacyjna lub radiolokacyjna.

Jednocześnie do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko kwalifikuje się instalacje radiokomunikacyjne nie zaliczone do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem radiolinii, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300 000 MHz, w których równoważna moc promieniowana izotropowo wyznaczona dla pojedynczej anteny wynosi nie mniej niż 15 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 5 m od środka elektrycznego w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny³. Oznacza to, iż dopiero po przekroczeniu przez instalację radiokomunikacyjną wartości, wskazanych w Roś, powstaje obowiązek dokonania oceny oddziaływania na środowisko⁴.

Dodatkowo realizacja planowanego przedsięwzięcia wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, jeżeli przedsięwzięcie to może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, a nie jest bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynika z tej ochrony lub obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 został stwierdzony na podstawie procedury przewidzianej w art. 96 Uuiś.

Reasumując, jedynie instalacje radiokomunikacyjne nie zaliczone do ww. kategorii przedsięwzięć nie wymagają przeprowadzania oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zgodnie z art. 59 Uuiś⁵.

Zgodnie z art. 46 ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 106, poz. 675), dalej jako *Uwt*, w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, dalej jako *plan miejscowy*, lokalizację inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej innej niż

---

³ Lub 100 W, gdy miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 20 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny lub 500 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 40 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny oraz 1 000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 70 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny

⁴ Por. częściowo aktualne *Wyjaśnienia do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 2007 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 158, poz. 1105)*, dostępne jako załącznik do *Przewodnik: Dostęp telekomunikacyjny w części infrastruktura telekomunikacyjna w zakresie wykorzystania budynków oraz istniejących masztów i wież jako elementów wsporczych do montażu anten – materiał informacyjny* Urzędu Komunikacji Elektronicznej, dostępny na stronie: www.forumszerokopasmowe.pl/download.php?plik=-250.

⁵ Por. tezę Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie w wyroku z dnia 3 lutego 2010 r., sygn. akt II GSK 6/10, w którym stwierdzono, iż (...) *organ właściwy w sprawach o pozwolenie na budowę może wydać decyzję o pozwoleniu na budowę jeżeli są spełnione wszystkie warunki do wydania takiej decyzji, w tym wymagania w zakresie ochrony środowiska, nie jest równoznaczne z tym, że po wydaniu takiej decyzji wyłączona jest jakakolwiek możliwość przeprowadzenia oceny oddziaływania inwestycji na środowisko.*

infrastruktura telekomunikacyjna o nieznacznym oddziaływaniu ustala się w drodze decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego, na warunkach określonych w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.), dalej jako *Uzpr*. Powyższy przepis należy interpretować uwzględniając również brzmienie art. 47 Uwt, zgodnie z którym nie wymaga wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, w rozumieniu *Uzpr*, budowa infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu oraz wykonywanie innych robót budowlanych dotyczących takiej infrastruktury.

Oznacza to, iż w sytuacji gdy na danym obszarze brak jest planu miejscowego, lokalizacja infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu następuje bez konieczności przeprowadzania postępowania o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, a także decyzji o ustaleniu warunków zabudowy. Natomiast w odniesieniu do lokalizacji infrastruktury telekomunikacyjnej, innej niż infrastruktury telekomunikacyjna o nieznacznym oddziaływaniu zastosowanie będą mieć ogólne zasady lokalizowania inwestycji, zawarte w *Uzpr*.

Jednocześnie podkreślić należy, iż szczególne zasady lokalizowania inwestycji telekomunikacyjnych, zawarte w Uwt, mają zastosowanie jedynie w odniesieniu do *telekomunikacyjnych* inwestycji celu publicznego, a nie do każdej inwestycji, której przedmiotem jest budowa lub wykonywanie robót budowlanych związanych z infrastrukturą telekomunikacyjną⁶.

Zgodnie z art. 2 pkt 5 *Uzpr* poprzez inwestycję celu publicznego należy rozumieć działania o znaczeniu lokalnym (gminnym) i ponadlokalnym (powiatowym, wojewódzkim i krajowym), a także krajowym (obejmującym również inwestycje międzynarodowe i ponadregionalne), bez względu na status podmiotu podejmującego te działania oraz źródła ich finansowania, stanowiące realizację celów, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity:

---

⁶ Por. T. Bąkowski w *Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Komentarz*. Zakamycze, 2004 zgodnie z którym: *Zastosowanie zasad i trybu przewidzianego dla lokalizacji celu publicznego zależy więc od tego, czy zamierzenia inwestycyjne, wymagające uzyskania w tym względzie stosownej decyzji, posiadają "pierwiastek" publiczny. Dlatego też np. budowa oczyszczalni ścieków może być uznana za inwestycję celu publicznego tylko wtedy, gdy ma być przeznaczona do użytku powszechnego. Jeżeli zaś inwestor zamierza realizować wspomnianą inwestycję na własny użytek (przysdomowa oczyszczalnia ścieków) lub dla ściśle określonych podmiotów (użytkowników), to z prawnego punktu widzenia będzie to przedsięwzięcie należące do kategorii inwestycji niepublicznych.* Komentarz dostępny w elektronicznej bazie prawnej LEX.

Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651 z późn. zm.)⁷, dalej jako *Ugn.* Art. 6 ww. ustawy definiuje cel publiczny jako m.in. budowę, utrzymywanie oraz wykonywanie robót budowlanych urządzeń łączności publicznej⁸. Decydującym kryterium przesądzenia o publicznym charakterze takiej inwestycji jest więc kryterium przedmiotowe, a nie podmiotowe⁹.

Definiując pojęcie łączności publicznej, niewątpliwie odwołać należy się do brzmienia art. 2 pkt 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2004 r. Nr 171, poz. 1800 z późn. zm.), dalej jako *Pt*, zgodnie z którym infrastruktura¹⁰ telekomunikacyjna to urządzenia telekomunikacyjne, oprócz telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, oraz w szczególności linie, kanalizacje kablowe, słupy, wieże, maszty, kable, przewody oraz osprzęt, wykorzystywane do zapewnienia telekomunikacji¹¹. Jednocześnie, zgodnie z art. 2 pkt 29 *Pt*, publiczna sieć telekomunikacyjna to sieć telekomunikacyjną wykorzystywana głównie do świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych¹², zaś publicznie dostępna usługa telekomunikacyjna to usługa telekomunikacyjna dostępną dla ogółu użytkowników¹³.

W świetle powyższego, w mojej opinii, w pojęciu "*łączności publicznej*" mieści się także budowa i eksploatacja infrastruktury telekomunikacyjnej wykorzystywanej do zapewnienia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych¹⁴. Budowa infrastruktury telekomunikacyjnej mającej na celu zapewnienie nieokreślonej liczbie użytkowników dostępu

---

⁷ Por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 2037/06, oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 26 stycznia 2006 r., sygn. akt II OSK 630/05, dostępne w elektronicznej bazie prawnej LEX.

⁸ Art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami stanowi zamknięty katalog celów publicznych – por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z 10 czerwca 2010 r., sygn. akt II Sa/Bk 288/10, dostępny w elektronicznej bazie prawnej LEX (Lex nr 737343).

⁹ Por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 2 czerwca 2009 r., sygn. akt II OSK 878/08, oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 27 maja 2009 r. sygn. akt II SA/Po 1000/08, dostępne w elektronicznej bazie prawnej LEX.

¹⁰ Co do samego pojęcia infrastruktury, należy wskazać, iż oznacza ona *urządzenia i instytucje usługowe (np. w dziedzinie transportu, oświaty, ochrony zdrowia) niezbędne do należytego funkcjonowania życia społecznego i produkcyjnych działów gospodarki - Uniwersalny słownik języka polskiego pod red. prof. Stanisława Dubisza, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2006.* Por. także wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 6 maja 2009 r., sygn. akt II SA/Po 1003/08 oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 30 października 2008 r., sygn. akt II SA/Ke 343/08, dostępne w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych (<http://orzeczenia.nsa.gov.pl/cbo/query>).

¹¹ Por. S. Piątek *Prawo telekomunikacyjne. Komentarz*, wyd.2 Warszawa 2005, str. 49 i następne.

¹² J. w. str. 86 i następne.

¹³ J. w. str. 92 i następne.

¹⁴ Por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 3 września 2008 r., sygn. akt II OSK 989/07, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 22 czerwca 2006 r., sygn. akt II SA/Gd 536/05, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 3 czerwca 2008 r., sygn. akt. II SA/Po 196/07, dostępne w elektronicznej bazie prawnej LEX.

do usług telekomunikacyjnych służy zaspokojeniu potrzeby powszechnej - łączności publicznej wymienionej w art. 6 pkt 1 Ugn¹⁵.

Mając na uwadze powyższe, o ile infrastruktura telekomunikacyjna wskazana w oświadczeniu zapewnia nieokreślonej liczbie użytkowników dostęp do usług telekomunikacyjnych (bez względu na odpłatność lub nieodpłatność takich usług), to zastosowanie odnajdą szczególne zasady lokalizacji inwestycji telekomunikacyjnych, zawarte w Uwt.

Zgodnie z art. 50 Uzpr inwestycja celu publicznego lokalizowana jest na podstawie planu miejscowego, a w przypadku jego braku - w drodze decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego¹⁶. Jednocześnie nie wymagają wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego roboty budowlane niewymagające pozwolenia na budowę. Stosownie do treści art. 30 ust. 2 pkt 15 Pb, pozwolenia na budowę nie wymaga wykonywanie robót budowlanych polegających na instalowaniu urządzeń, w tym antenowych konstrukcji wsporczych i instalacji radiokomunikacyjnych¹⁷, na obiektach budowlanych. Jednocześnie przewidziano, iż zgłoszeniu właściwemu organowi podlega wykonywanie robót budowlanych polegających na instalowaniu urządzeń o wysokości powyżej 3 m na obiektach budowlanych¹⁸.

Dlatego też, udzielając odpowiedzi na pytanie przedstawione w piśmie, po spełnieniu warunków określonym w niniejszym piśmie, tj. braku obowiązku oceny oddziaływania na środowisko oraz konieczności realizacji celu publicznego, należy stwierdzić, iż starosta nie jest uprawniony do żądania dołączenia decyzji o ustaleniu

---

¹⁵ Por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 13 listopada 2007 r., sygn. akt II OSK 1506/06, zgodnie z którym: (...) *ogólna dostępność (usług, sieci itp.) jest jedynym czynnikiem przesądzającym znaczenie określenia publiczny użytego na gruncie prawa telekomunikacyjnego*, a także wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 10 maja 2006 r., sygn. akt II OSK 811/05, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 9 lutego 2006 r., sygn. akt II Sa/Sz 1189/04, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 30 stycznia 2001 r., sygn. akt I Sa 1984/99, dostępne w elektronicznej bazie prawnej LEX.

¹⁶ Por. T. Bąkowski w *Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Komentarz*. Zakamycze, 2004, dostępny w elektronicznej bazie prawnej LEX oraz *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Komentarz* pod red. Z. Niewiadomskiego, Warszawa 2004 str. 360 i następne.

¹⁷ Por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 21 grudnia 2007 r., sygn. akt II SA/Gl 798/07, zgodnie z którym: *Anteny, maszty antenowe wraz z ich konstrukcją wsporczą oraz posadowiona na stalowym ruszcie szafa składają się na jedno urządzenie stanowiące całość techniczną, które zostało objęte hipotezą art. 29 ust. 2 pkt 15 Prawa budowlanego*. Orzeczenie dostępne w elektronicznej bazie prawnej LEX.

¹⁸ Por. E. Radziszewski *Prawo budowlane. Przepisy i komentarz*, Warszawa 2004, Wydawnictwo LexisNexis, str. 85 i następne.

lokalizacji inwestycji celu publicznego, w sytuacji gdy roboty budowlane realizowane są jedynie w oparciu o zgłoszenie budowlane¹⁹.

Na marginesie należy także wskazać, iż nawet w przypadku braku waloru *publiczności* takiej inwestycji, stosownie do treści art. 59 ust. 1 Uzpr realizacja takiej inwestycji nie wymaga ustalenia w drodze decyzji, warunków zabudowy²⁰.

Natomiast odpowiadając na pytanie dotyczące możliwości usunięcia w drodze poprawki legislacyjnej z definicji zawartej w art. 2 ust. 1 pkt 4 Uwt zapisu do *wysokości 5m* uprzejmie informuję, iż zgodnie z art. 1 ust. 1 Uzpr za podstawę działań w zakresie planowania przestrzennego przyjmuje się ład przestrzenny i zrównoważony rozwój. Poprzez ład przestrzenny należy rozumieć takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne²¹. Zaś przez zrównoważony rozwój należy rozumieć się taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń²² (art. 3 pkt 50 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2001 r. Nr 62, poz. 627 z późn. zm.).

W świetle powyższych zasad dopuszczenie możliwości lokalizowania instalacji radiokomunikacyjnej wraz z konstrukcją wsporczą powyżej 5 m bez przeprowadzenia stosownych procedur, określonych w Uzpr, może prowadzić do nadmiernej ingerencji w stosunku do chronionych przez Konstytucję RP i ustawy wartości, w szczególności prawo własności²³. Brak takiego parametru w definicji infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu mógłby prowadzić do *uchybień* w istocie

---

¹⁹ Por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 19 listopada 2009 r., sygn. akt. II OSK 1802/08, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 18 marca 2010 r., sygn. akt II Sa/Gd 767/09, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z 5 listopada 2010 r., sygn. akt. II SA/Gl 773/10, dostępne w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych (<http://orzeczenia.nsa.gov.pl/cbo/query>).

²⁰ Por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 20 stycznia 2009 r., sygn. akt II SA/Ol 908/00, oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 22 września 2010 r., sygn. akt II SA/Gd 697/09, dostępne w elektronicznej bazie prawnej LEX i w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych (<http://orzeczenia.nsa.gov.pl/cbo/query>).

²¹ Por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 28 kwietnia 2011 r., sygn. akt II SA/Gd 907/10, dostępne w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych (<http://orzeczenia.nsa.gov.pl/cbo/query>).

²² Por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 maja 2009 r. sygn. akt 66/5/A/2009, dostępne w Bazie Orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego na stronie http://www.trybunal.gov.pl/OTK/otk_dpr.htm.

²³ Por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 15 lutego 2006 roku, sygn. akt II OSK 1063/05, dostępny w elektronicznej bazie prawnej LEX.

prawa własności w znacznej skali i do naruszenia ładu architektoniczno-przestrzennego i zasady zrównoważonego rozwoju przez samowolne działania inwestycyjne obywateli²⁴.

Ponadto, aż tak daleka liberalizacja lokalizacji takiej infrastruktury prowadziłaby do wypaczenia pojęcia infrastruktury o nieznacznym oddziaływaniu²⁵. Co więcej pozbawiałaby jednostki samorządu terytorialnego wpływu na lokalizowanie obiektów wyższych niż 5 m²⁶ (np. instalacji radiokomunikacyjnej o wysokości 100 m), co szczególnie istotne jest dla kształtowania spójnego i zintegrowanego ładu przestrzennego.

Na zakończenie pragnę podkreślić, iż **parametry dotyczące maksymalnej wysokości instalacji radiokomunikacyjnych wraz z konstrukcją, określone w Uwt, stanowią proporcjonalne i adekwatne rozwiązanie**, które zapewnia zabezpieczenie potrzeb rozwoju telekomunikacji w kontekście planów miejscowych i wydawanych decyzji w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, których treść jest kształtowana swobodnie przez organy gminy w ramach tzw. władztwa planistycznego²⁷.

Z powołaniem

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY

Magdalena Gaj
Podsekretarz Stanu

Rozdzielnik:

1. Departament Spraw Parlamentarnych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów;
2. BM.

²⁴ Por. *Władztwo planistyczne gminy a cel publiczny* – Stanowisko Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zgodnie z którym: *Art. 46 ust. 1 Uwt nie może być rozumiany w taki sposób, że wykluczone jest, by postanowienia planu miejscowego uniemożliwiały lokalizowanie każdej, o dowolnych cechach inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, np. każde masztu antenowego jaki chciałby zrealizować dowolny inwestor*. Opracowanie dostępne pod adresem:

http://www.uke.gov.pl/uke/index.jsp?news_cat_id=428&news_id=6124&layout=3&page=text&place=Lead01.

²⁵ Por. raport Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju *Public rights of way for fibre deployment to the Home*, DSTI/ICCP/CISP(2007) 5/FINAL, s. 25, który dostępny jest pod adresem: <http://www.oecd.org/dataoecd/49/9/40390753.pdf>.

²⁶ Dodatkowo można wskazać, iż stosownie do art. 29 ust. 1 Pb nie wymaga pozwolenia na budowę budowa altan i obiektów gospodarczych do wysokości do 5 m.

²⁷ Por. uzasadnienie do projektu ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, dostępne na stronie: <http://orka.sejm.gov.pl/proc6.nsf/opisy/2546.htm> oraz Stanowisko Komitetu Rady Ministrów do Spraw Informatyzacji i Łączności w sprawie barier procesu inwestycyjnego w telekomunikacji, przyjętego w dniu 26 sierpnia 2008 r., dostępny na stronie:

http://www.uke.gov.pl/_gALLERY/13/58/13587/Stanowisko_Komitetu_RM_ds_Informatyzacji_i_Laczności.pdf.